

Forslag

til

Lov om ændring i lov om uddannelse af lærere til folkeskolen.

Fremsat den 16. december 1966 af *Diderichsen* og *Inger-Lise Bech Hansen*.

I lov nr. 235 af 8. juni 1966 om uddannelse af lærere til folkeskolen foretages følgende ændring:

I § 8, stk. 1, affattes 1. punktum således:

„Uddannelsen efter § 6, stk. 1, nr. 2, i fagene dansk, skrivning og regning skal afsluttes med en prøve ved udgangen af uddannelsens første år.“

Bemærkninger til lovforslaget.

Seminariernes undervisning for alle studerende i kristendomskundskab sigter på at sætte alle lærere i stand til på forsvarlig måde at give børnene i hovedskolens 1.-7. klasse saglig kundskab om kristendommens indhold, historie og kulturelle betydning.

Undervisningen på disse klassetrin skal ifølge den blå betænkning omfatte bibelske beretninger (bibeltekster) fra det gamle og det nye testamente, troslære og salmer, dertil kendskab til kirkebygningen gennem tiderne og folkekirkens gudstjeneste samt om betydelige skikkelser fra kirke- og missionshistorien. At indføre de studerende i disse omfattende fagområder, hvoraf adskillige er særdeles problemfyldte, kræver mange undervisningstimer fordelt over en 2-årig undervisningsperiode.

Det må desuden erindres, at de lærerstuderende ved uddannelsens begyndelse møder med meget forskellige, til dels uegnede eller ringe, forkundskaber. Enkelte har været fritaget for religionsundervisning, nogle (nemlig kursusstudenter) har ikke haft faget i gymnasiet. Undervisningen i gymnasiet er af vidt

forskellig art og værdi målt med seminariernes og folkeskolens alen. Det må derfor — også af denne grund — forekomme yderst betænkeligt at lade undervisningen afsluttes efter kun ét skoleårs (7-8 måneders) forløb, selv med et meget stort timetal.

En henvisning til, at også faget dansk iflg. loven underkastes en afkortning af samme art som kristendomskundskab, overser det afgørende faktum, at sidstnævnte fag netop savner det solide grundlag, som al forudgående uddannelse har givet et fag som dansk.

Den foreslåede lovændring søger at gengive faget kristendomskundskab en pædagogisk forsvarlig placering ved at give seminarierne mulighed for en undervisningsperiode ud over det første år i dette fag, således som det var forudsat såvel i seminariekommissionens betænkning (jfr. side 39 og 70) som i lovforslagets oprindelige form, jfr. lovforslag fremsat henholdsvis den 21. maj (§ 11) og den 19. oktober 1965 (§ 8) (Folketingstidende 1964-65, tillæg A. sp. 2413 og 1965-66, tillæg A. sp. 525).